

Kedves Kollégák!

Ebben a számban szinte minden írás valamilyen mozgásról beszél: könyvtárak csatlakoznak közösségünkhöz, gyűjtemények útra kelnek, emberek és könyvek találkoznak. Bemutatkozik az Adventista Teológiai Főiskola könyvtára, amely speciális gyűjtőkörével, irodalomterápiás kezdeményezéseivel és sokrétegű gyűjteménytörténetével gazdagítja az egyházi könyvtári hálót. A BETH stavangeri konferenciájáról szóló részletes beszámoló pedig arra emlékeztet bennünket, hogy a mesterséges intelligencia kérdései már nem a jövőt érintik, hanem mindennapi szakmai környezetünkben vannak jelen.

Különösen fontos számunkra, teológiai és egyházi könyvtárak munkatársai számára, hogy az MI használatát ne csak technológiai, hanem etikai szempontból is mérlegeljük. A konferencián elhangzott előadások egyértelművé tették: nem pusztán új eszköz áll előttünk, hanem olyan kihívás, amely az emberi méltóság, a felelősségteljes adatkezelés, a szellemi tulajdon és a közösségeink iránti elkötelezettség gondos átgondolását is igényli. Az oktatási környezet, amelyhez könyvtárainkkal kapcsolódunk, érzékeny terület, ahol az MI bevezetése csak akkor járhat jó gyümölcsökkel, ha átláthatóan, biztonságosan és a hitbeli-etikai megfontolásokat tiszteletben tartva történik. A lapszám beszámolója megmutatja, hogy más országok teológiai könyvtárai már keresik azt a felelős utat, amelyen érdemes elindulnunk.

Jubileumi és emlékező írásaink a gyökereinkhez vezetnek vissza: a Váci Egyházmegyei Könyvtár 150 éve, a Jókai-emlékévet kísérő kiállítások, valamint Vályi Nagy Ervinre való emlékezés mind azt mutatják, hogy gyűjteményeink nemcsak könyvek, hanem sorsok, városok és közösségek történeteit őrzik tovább. A Szomszédolás program idei állomása és a különböző rendezvénybeszámolók pedig arról tanúskodnak, milyen lényeges a találkozás: egymás tereiben járva jobban értjük saját munkánkat is.

Öröm látni, hogy közösségünkben sokféle kezdeményezés születik, amelyek kreatívan szólítják meg a gyerekeket, fiatalokat és időseket – legyen szó könyvtári napokról, olvasási kihívásokról vagy a Kutatók Éjszakájáról. Ezek mind azt üzenik: könyvtáraink élő, nyitott terek, ahol a szakmaiság és a közösségépítés kéz a kézben jár.

Köszönöm mindazok munkáját, akik írással, fényképpel, szervezéssel, szerkesztéssel hozzájárultak ehhez a lapszámhoz.

Kívánom, hogy az olvasás most is megerősítsen bennünket abban: különböző gyűjteményekben dolgozunk, de ugyanannak az ügynek – hitünk, kultúránk és olvasóink szolgálatának – vagyunk munkatársai.

Az év fordulójával stafétaátadásra is sor kerül: szerkesztőként ezennel elköszönök a kollégáktól, átadom feladatokat Laskay Annának, az EKKE Tittel Pál Könyvtár munkatársának, aki kommunikáció területén még szélesebb tapasztalattal rendelkezik, mint én. Segítsük az ő munkáját is hosszabb-rövidebb írásokkal, konferencia- és rendezvénybeszámolókkal, könyvismertetésekkel, hogy Hírlevelünk egyesületünk életének hiteles krónikája, az egyházi és világi könyvtárosok informálásának színvonalas médiuma maradjon. Hálával kívánok sok erőt, ihletet és sikert Annának.

Áldott Karácsony, reménnyel teli új esztendő köszöntön minden kedves kollégára!

DR. BÁLINT ÁGNES

Tiszántúli Református Egyházkerület
Közgyűjteményei